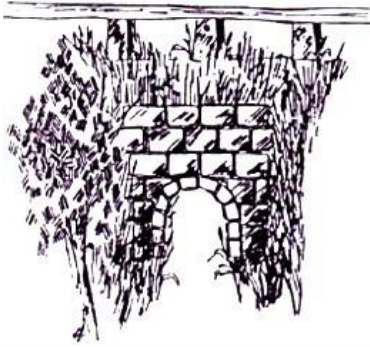
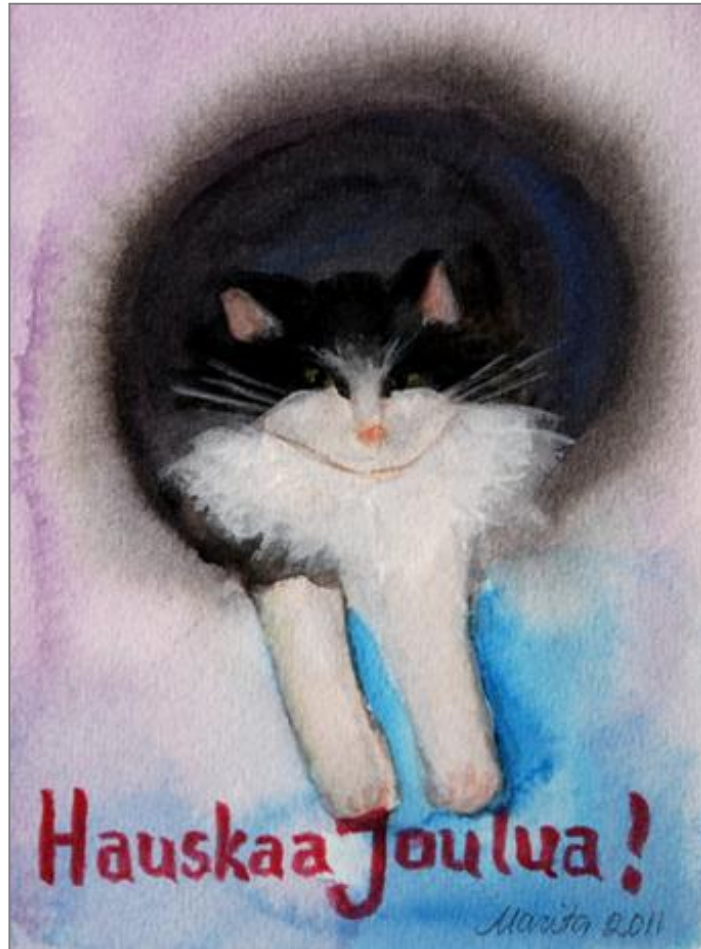

Veklahden Kyläsanomat nro 36

1	Kansilehti, sisällysluettelo
2	Toimikunnan terveiset, Micke Gerkman
3	Veklahden juhannus 24.6.2011, Marita Aaltonen
4-5	Vanhan kartan kertomaa, Arja Pohto
5	Onni pysyy lapsien muistoissa, Chydeniukset
6-7	Lasten onkikilpailu ja elojuhlat 13.8.2011, Marita Aaltonen
8	Veklahden jättikurpitsat, Marita Aaltonen
8	Kesälässä jouluisia tuoksua, Lotta Sandström-Peltonen
9-10	Kylän joulujuhla 26.11.2011, Lotta Sandström-Peltonen
10	Talven odotus runo, Chydeniukset
11-15	Elämää Espanjassa, Marita Aaltonen
16	Takasivu – Baksidan, Micke Gerkman

Vuoden 2012 toimikunta

Toimikunta jatkaa vielä ensi vuoden entisellä kokoonpanolla, puheenjohtajana Mikael Gerkman, jäseninä Jaana Chydenius, Marjo Strömberg, Lotta Sandström-Peltonen, Päivi Mehtonen-Usmi, Risto Tiirikainen ja Tapio Honkala.

Varajäsenet ovat Marjatta Helenius, Marita Aaltonen ja Heikki Arppe.

Jäsenmaksut

Tämän lehden välissä jaetaan jäsenille tilisiirtolomakkeet vuoden 2012 jäsenmaksujen maksamista varten. Muista käyttää omaa viitenumeroa!

Henkilöjäsenmaksu on edelleen 4 € ja perhejäsenmaksu 10 €.

Uusiksi jäseniksi haluavat voivat maksaa jäsenmaksun Veklahden kyläyhdistyksen tilille 144930-105537 tai yhdistyksen järjestämissä tilaisuuksissa toimikunnan jäsenille. Voit myös pyytää tilisiirtolomakkeen sähköpostitse tai tekstiviestillä puheenjohtajalta.

Seuraa kylän ilmoitustauluja ja nettiä / sähköpostiasi – saat tarkempia tietoa ennen tapahtumia!

Toimintasuunnitelma 2012

Kevätkaudella järjestämme jääkiekkokaukalon jäädytyksen ja jääkiekkoilun, talviriehan, kevätretken lapsille ja juhannusjuhlan.

Syyskauden suunnitelmissa on yhdistyksen 30-vuotisjuhla, syysretki aikuisille, lasten tapahtumia, kuten Halloween-juhla ja piparkakkujen leivontaan ja perinteinen joulujuhla.

Veklahden Kyläsanomat ilmestyy keväällä ja syksyllä.

Yhdistyksen sääntömääräiset kokoukset pidetään keväällä ja syksyllä.

Säännöt

Yhdistys on toiminut samoilla säännöillä perustamisestaan lähtien. Yhdistyslain muutostenkin takia olisi syytä tehdä sääntömuutoksia.

Sinistön Villa Mehu

Suojele minua -ohjelman jakso, jossa oli mukana myös Villa Mehu, lähetettiin Yle Teema -kanavalla su 4.12. klo 21.00 (uusintana ma 5.12. klo 20.50). DVD-levy jaksosta on tulossa kyläyhdistyksen arkistoon.

Veklahden Kyläsanomat

Julkaisija: Veklahden kyläyhdistys r.y, Mikael Gerkman, Jousirinne 5, 02400 Kirkkonummi. Puh. 040 - 7757 809, sähköposti mikael.gerkman@kolumbus.fi. Joulujuhlakuvat: Marjo Strömberg; Arjan kurpitsat: Lahdenperät; Muut valokuvat: Marita Aaltonen ja Mikael Gerkman

Nettiversio: www.kolumbus.fi/mikael.gerkman/Veklahti.htm.

Painatus: MediaStudio Finland Oy / Digipainopalvelu, Tapiontori 3 C, 02100 Espoo; info@mediastudio.fi

Veklahden juhannus 24.6.2011

Mitä olisi kesä ilman juhannusjuhlia, tällä kertaa jopa ihan perinteiseen ajankohtaan. Juhannusjuhlissa tärkeintä on tietenkin se kokko, mutta myös yhdessäolo ja kylän kesäasukkaiden vuosittainen tapaaminen. Arpajaisia myös aina odotetaan innolla.

Juhannusaatto alkaa teltan pystytyksellä, mikä vuosi vuodelta on hankalampaa, kun naruja ja kiinnitystarroja on katkeillut ja tangot ovat tuulessa vääntyneet. Tänä vuonna Heikki onneksi pelasti tilanteen ja haki kotoa lisätarvikkeita. Ja ilman näitä Tarun tekemiä betonipainoja telttä olisi karannut jo monen monta kertaa, sillä rannalla tuulee valitettavan usein.

Grillimakkarat maistuu aina.

Kun kokko on palanut, väki häviää rannalta vähin äänin ja jäljelle jää sammutusporukka, joka on pysynyt aika vakiona vuosien aikana. Mutta sanotaan, että pidot vain paranevat, kun väki vähenee eli ei se kokon sammumisen valvominen ole lainkaan tylsää puuhaa mukavassa seurassa.

Sammuttajien työ alkamassa.

Talkooryhmä oli pieni mutta sitäkin tehokkaampi.

Rannalla on aina runsaasti väkeä, oli sitten kylmää tai lämmintä, auringonpaistetta tai sadetta. Juhannusjuhlaan ei tarvita paljon ohjelmaa: Tikkakisa ja se juhannuskokko riittävät.

Kylän tikkamestarit ja palkintojenjako.

Me lähdimme heti juhannuksen jälkeen maalausleirille, mutta saimme sinne vielä mukavia juhannusterveisiä oheisen tekstiviestin muodossa:

”Se yökuva kokolta oli tunnelmallinen. Käytiin vielä yöuinnilla 2-3 välillä. Musta-rastaat luritteli, kun hipsimme kotiin tihkusateessa. Hieno juhannus, kiitos teille järjestämisestä.”

Vanhan kartan kertomaa

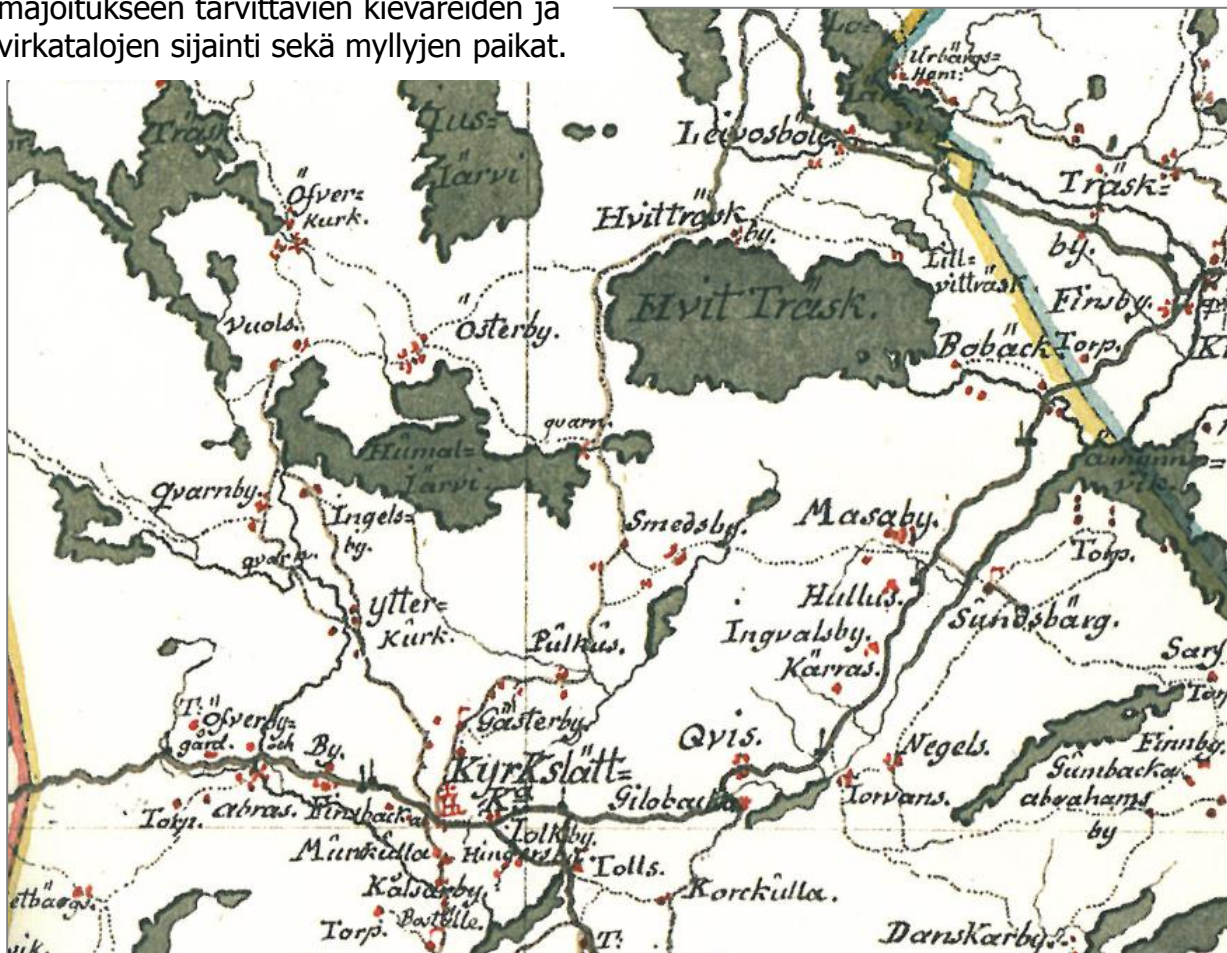
Karttojen synty

Maanmittausneuvos Erkki-Sakari Harju ja professori Jussi T. Lappalainen tekivät hiljattain arkistolöydön Ruotsin Sotaarkistosta. Ruotsin kuningas Kustaa III teetti 1770-luvun lopulla karttoja valtakuntansa itäisistä alueista, nykyisestä Etelä-Suomesta. Karttojen oli tarkoitus olla apuna sotavalmisteluissa Venäjää vastaan. Kartoitushanke oli erittäin salainen. Se perustui olemassa olevien karttojen täydentämiseen sotilaallisesti merkittävillä tiedoilla. Näitä tietoja olivat joukoille kulkukelpoiset tiet, etenkin talvitiet, joita pitkin voitiin oikaista järvien ja soiden yli. Tärkeää tietoa oli myös majoitukseen tarvittavien kievareiden ja virkatalojen sijainti sekä myllyjen paikat.

Karttojen käyttö

Ruotsalaiset eivät tiettävästi käyttäneet karttoja siihen tarkoitukseen, mihin ne oli tehty. Jossakin vaiheessa karttoja oli kuitenkin kopioitu ja kopiot päätyivät Venäjän armeijalle. Tapauksen takana sanotaan olleen kuninkaan joukoista tsaarin hoviin loikannut eteläsavolainen G. M. Sprengtporten.

Venäjän armeija sai näin tietoonsa sotastrategisesti tärkeitä asioita. Harva suomenkaan oli nähnyt näitä huippusalaisia karttoja. Kun Suomi vuoden 1809 jälkeen oli Venäjän vallan alla, jäivät kartat pölytymään kuninkaan karttavarastoon.

KIRJA: KUNINKAAN TIEKARTASTO SUOMESTA 1790

Kartoitus aloitettiin 1776. Sitä johti Suomessa kenraaliluutnantti Carl Nathanael af Klercker (Espoon Träskändan kartanon rakennuttaja). Kartoittajat olivat sotilaita. He keräsivät tietoja kulkemalla ja kyselemällä. Kartasto valmistui n. 1790. Siinä oli yhdeksän karttavuotaa mittakaavassa 1:160 000.

Kirjan tiedot

Kirja on näköispainos Ruotsin kuninkaalle valmistetuista kartoista. Teos esittelee myös hankkeen syntytaustaa, yleis-eurooppalaista poliittista tilannetta, kartoitukseen liittyviä ratkaisuja ja varsinaista kartoitustyötä.

Harju, Erkki-Sakari & Jussi T. Lappalainen (toim.): Kuninkaan tiekartasto Suomesta 1790. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura ja AtlasArt. 2010. 304 sivua.

Samoista kartoista on ilmestynyt myös "Kuninkaan kartasto Suomesta 1776-1805" ja "Kuninkaallinen merikartasto 1791-1796" Suomenlahden alueelta.

Nykypäivän lukijalle paikallishistoriaa

Kuninkaan tiekartasto on hyvin tarkka ja yksityiskohtainen kuvaus Etelä-Suomen teistä, vesistöistä, sekä kylistä - joissain kohdin jopa talojen tarkkuudella. Nimistö-tutkijoille se on aarrekartta.

Veklahden kohdalla näemme Myllylammen sellaisena kuin se on ollut ennen kuivattamista. Nykyiset maantiet seuraavat yllättävän pitkälti ikivanhoja kulkureittejä.

Veklahdentie noudattaa samaa reittiä kuin kartan tie Hvitträskbyhyn (nyk. Aavaranta). Myllylampi on ulottunut Kivisillan kohdalla tielle asti. Siitä on alkanut Myllylammen-oja, jonka loppupäässä juuri ennen Humaljärveen laskua on ollut mylly (qvarn).

Nykyisen Kivisillantien kohdalla on lähtenyt vanha kylätie Humaljärven rannan suuntaisesti Österbyhyn. Tämä vanha kylätie on seurallut paikoitellen Kivisillantien, Riitintien ja Seminaaripolun nykyistä linjausta ja on jatkunut vieläkin metsässä olevaa tienpohjaa pitkin nykyiselle Sävlaxin tielle ja sieltä edelleen Pähkinätietä pitkin nykyiselle Österbyntielle.

Onni pysyy lapsien muistoissa Onnina, joka

Kertoi meille aina mukavia kalajuttuja, eikä kalamies valehdellut. Onni teki linnuille hienoja pönttöjä metsään. Niissä pöntöissä oli ovenpielet kaikissa erilaiset. Kalaa Onni savusti takapihalla ja kalafileet oli aina ruodottomia, eikä Onni pelännyt edes ankeriasta. Onni oli tosi hyvä saamaan kalaa ja tiesi kaiken kaloista. Haitariakin soitti hyvin.

Onni oli aina mukava ja kiltti ja kutsui mehulle ja keksille, kun kotiavain oli jäänyt sisään. Onni halusi aina auttaa ja tykkäsi tosi paljon Ailista.

Kirjoittanut Chydet 2011

Lasten onkikilpailu ja elojuhlat 13.8.2011

Kalastuskunta hoiti perinteiseen tapaan lasten onkikilpailun järjestämisen ennen elojuhlia klo 13-14 välisenä aikana. Osallistujia oli kaiken ikäisiä, joista nuorin melkein 3-vuotias, ja pieniä onkijoita oli myös kannustamassa välillä isokin joukko perheenjäseniä.

Tässä kilpailussa ei varmaan tärkeintä olekaan se voitto vaan osallistuminen ja sen jännittäminen, tärppääkö vai ei. Muutama isompikin kala kyllä tuli saaliiksi, mutta ihan kaikkia onni ei suosinut.

Kalastuskunta on toiminut aina hienosti ja palkinnut kaikki osallistujat, mikä onkin monelle pienelle tärkeämpää kuin itse kalansaalis. Ja taisivat monet vanhemmat olla ihan tyytyväisiä, ettei niitä lahnoja ja särkiä tullut kovin runsaasti.

Onkijoita ja tukiryhmiä riitti molemmin puolin laituria.

Välillä laiturilla oli jopa tungosta.

Taidonnäyte.

Alle 8-vuotiaiden sarja		
1	Ada Levänen, 7 v.	625 g
2	Leevi Vuori, 5 v.	490 g
3	Niko Mäntyniemi, 7 v.	170 g
4	Eino Usmi, 7 v.	155 g
5	Ida Lehtinen, 6 v.	70 g
5	Aaron Peltonen, 6 v.	70 g
6	Janette Korhonen, 4 v.	55 g
7	Ella Solakuja, 3 v.	-

Punnitukseen sai ihan jonottaa.

Ja upeat palkinnot.

Yli 8-vuotiaiden sarja		
1	Arttu Levänen	760 g
2	Juho Usmi	315 g
3	Tea Pitkonen	135 g
4	Topi Usmi	90 g
5	Linnea Niemi	75 g
6	Niina Pitkonen	-
7	Samu Paavola	-

Kilpailun suurimman kalan sai myös Arttu: 575 g

Elojuhlien suunnittelu alkoi taas hieman viime tipassa, mutta kuitenkin vauhdilla kesälomien jälkeen. Silja lupautui tilaisuuden pääkoordinaattoriksi ja onnistuneen juhlan edellytyksenä olikin taas hyvät valmistelut ja yksityiskohtainen työlista vastuineen.

Onkikilpailun jälkeen käytiin hetken aikaa kotona keräämässä voimia, mutta klo 17 tienoilla oli rannalla taas jo täysi hulina päällä. Elojuhlat on koko perheen tapahtuma, jonne tullaan tapaamaan naapuri-perheitä ja viettämään viimeistä viikonloppua ennen koulujen alkua.

Lapsille oli aarteen etsintää, onnenpyörä, pussihyppelyä, limbokilpailu ja köyden-veto aikuisia vastaan.

Silja kuuluttamassa seuraavaa ohjelmanumeroa.

Tämä laji kiinnostaa ihan pienimpiäkin.

Ja mitä olisikaan elojuhlat ilman perinteistä buffettia, grillimakkaraa, muurinpohjalättyjä, arpajaisia ja sitä kolikon heittoa, joka erityisesti tuntuu aina kiinnostavan miesväkeä.

Elojuhla on mukava päätös Veklahden kesälle ja tällä kertaa saimme juhlaa ihan mukavassa säässä. Pienimmät vietiin nukkumaan, kun kilpailut olivat ohi, mutta moni perhe viihtyi rannalla auringonlaskuun saakka.

Lasten joukkue otti ihan tosissaan, mutta aikuisten painovoima lopulta voitti.

Joken lettuja jonotetaan.

Veklahden jättikurpitsat

Jättikurpitsan kasvattaminen vaatii vahvasti lannoitettua maata sekä todella runsaasti vettä joka päivä! Kylän epävirallisen kurpitsakisan voittaja on Arja Pohto, jonka suurin kurpitsa painoi kunnioitettavat 35 kiloa!

Arjan komeaa satoa.

Minun siemenkasvatukseni ei tänä vuonna onnistunut lainkaan, mutta onneksi Arja pelasti antamalla muutaman taimen! Ja kiitokset myös Chydeniuksen pojille ahkerasta kastelusta lomamme aikana!

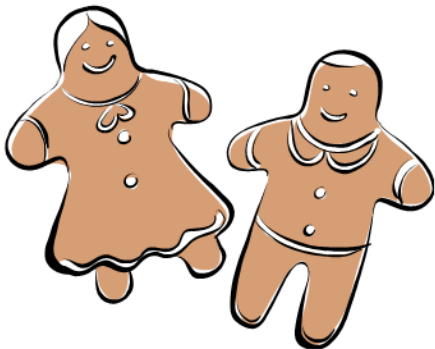
Arja ja 35 kg:n kurpitsa.

Jousirinteen kurpitsat 15,7 ja 15,3 kg.

Kesälässä jouluisia tuoksujia

Kyläyhdistys järjesti jo toistamiseen lapsille piparkakkujen leivontaa 21.11.2011 Kesälässä.

Kymmenisen lasta saapui paikalle mukanaan omat piparimuotit, essut ja kaulimet. Ensin hieman opeteltiin kaulimista, että saatiin taikinasta tarpeeksi, muttei liian ohut. Sitten otettiin muotit ja pipareita syntyi monta pellillistä eri muotoisia ja kokoisia; tähtiä, sydämiä, ukkoja, akkoja, koiria, hevosia, Muumeja, Star Wars olioita jne. Uunivahdilla oli täysi työ ettei piparit palaneet, jokunen taisi vähän kyllä ruskistua liikaa, mutta se ei tahtia haitannut. Kun piparit olivat paistuneet oli koristelun aika. Hienoja tuli ja tosi maukkaita!

Toivottavasti ensi vuonna kokoonnutaan taas leipomaan, myös pienemmät voivat tulla mukaan äidin, isin tai vaikka vaarin kanssa!

Kylän joulujuhla 26.11.2011

26.11, eli pikkujouluna vietettiin jälleen Perinteistä Kylän Joulujuhlaa Kesälässä. Kesälään saapui paikalle noin 40 henkeä. Heti ovensuussa Maija-tyttö, hieman äiti apunaan, möi euron arpoja. Voitot olivat mahtavia, pääpalkintona herkkukori, sen lisäksi käsitaidon hienoja tuotoksia mm. Fortuna-peli, villasukkia ja lapasia, noin joka kolmas arpa toi voiton.

Yhteislaulua Anun säestyksellä.

Laura oli valmistellut hauskan lasten tietovisan, joka toteutettiin pareittain ja täysosumia oli useampia, osaavia lapsia! Kiitos Lauralle tietovisasta!

Lauran tietovisa.

Juhlatunnelmaa Kesälässä.

Joululauluja laulettiin Anun säestämänä. Kylän tytöt Nette ja Saga lukivat lasten jouluevankeliumin, joka muistutti meitä kaikkia tästä joulun sanomasta. Tytöt lukivat myös hauskan joulusadun.

Nette ja Saga esiintyvät.

Arvonta suoritettiin numeroa vetämällä, onnentyttönä toimi Linnea. Herkkukorin voitti tänä vuonna Ryhdin Irmeli.

Arvonta.

Sitten eteisestä kuului kopinaa ja kukas se sieltä saapuikaan; itse Joulupukki! Pukki oli saapunut Korvatunturilta saakka tänne Veklahteen katsastelemaan kilttejä kyläläisiä ja olihan hänellä mukanaan pienet paketitkin! Pienimmät olivat vähän pelokkaita ja vanhempiakin kyllä jännitti! Ja tietysti pukille myös laulettiin.

Pukin lähdettyä nautittiin joulun herkuista; riisipuuroa, rusinasoppaa, joulutorttuja ja pipareita, kyllä maistui hyvältä!

Aina yhtä jännittävä joulupukin vierailu Kesälässä.

Joulumielin vatsat kylläisinä kyläläiset suuntasivat sitten kotiinpäin.

Kiitos kaikille mukana olleille sekä Joulujuhlan toteuttajille!

HYVÄÄ JOULUA!

Talven odotus runo

Limpsin lamsin lammikossa,

**läiskyttelen lätäkössä,
räiskyttelen rännin alla,
sataa, sataa kaatamalla.**

**Hip, hei, huraa!
Mutakakkuja ja kuraa.
On hauska hypätä loskaan
ja pesulle en tahdo koskaan.**

Elämää Espanjassa

Tämä tarinani ei kerro elämästä Espanjan aurinkorannikolla tai jossain suomalaiskylässä vaan elämästä espanjalaisten keskellä, ainoana suomalaisena. Ensimmäisen suomalaisen tapasin 2 kk:n oleskelun jälkeen kun kävin katsomassa täällä esitetyn Kari Väänänen elokuvan "Pueblo de silencio (Vaiennut kylä)". Tosin hänkin oli melkein espanjalainen eli oli asunut Madridin alueella 30 vuotta ja naimisissa espanjalaisen miehen kanssa.

Miksi Espanjassa?

Työskentelen IT-konsulttina saksalaisessa firmassa ja kesällä näytti siltä, ettemme ole syksyllä ihan täystyöllistettyjä Suomessa, joten hollantilainen esimieheni kysäisikin elokuussa, haluaisinko lähteä muutamaksi viikoksi auttamaan Espanjan toimistoomme.

Olen aina pitänyt Espanjasta, opiskellut hieman kieltä ja rakastan paikallista ruokaa, joten vastasin ilman muuta yes! No, sitten tosin paljastui, että pari viikkoa tarkoittaa muutamaa kuukautta eli loppuvuotta, joten asiasta piti myös neuvotella kotona.

Kissojen hoito Micken reissujen aikana saatiin järjestettyä Junnun avustuksella ja kotona käyntikin luvattiin kustantaa joka kolmas viikonloppu, joten lähdin matkaan 6.9.2011. Majapaikakseni oli varattu työpaikkaa lähinnä olevan hotelli, joten ainakin tätä viiden minuutin kävelymatkaa työpaikalle tulen kyllä kaiholla muistelemaan.

Tres Cantosin keskustaa marraskuussa 2011.

Tres Cantosin keskustori syyskuussa 2011.

Tres Cantos, Madrid

Espanjan toimistomme sijaitsee Tres Cantosin esikaupungissa, 21 km päässä Madridista. Kaupungin suunnittelu- ja rakentamisprojekti käynnistyi 70-luvun puolivälissä ja tavoitteena oli yhdistää urbaani asumistapa ja maaseudun kauneus sekä rakentaa hyvät liikenneyhteydet Madridin keskusta ja lentokentälle.

Ja kokemuksieni perusteella tässä onkin onnistuttu hyvin. Ensimmäiset 50 asukasta tulivat kaupunkiin vuonna 1982, heidän joukossaan myös täällä tapaamani suomalaisnainen, ja tällä hetkellä asukasluku on noin 41.000.

Yhdeksi tavoitteeksi oli myös asetettu työpaikkojen, koulujen ja kodin läheisyys, joten monella espanjalaisella kolleegallani onkin koti kävelymatkan päässä.

Tres Cantos – Erilaista Espanjaa

Kun lähetin kotiväelle ensimmäisiä kuvia asuinkaupungistani, sain kommentteja, että eihän se näytä Espanjalta. Näin on, sillä Tres Cantos ei ole mikään turistikohde. Hotellivieraatkin ovat koostuneet pääosin alueen firmojen henkilöstöstä ja kokousvieraista. Harvoin on kuullut muuta kieltä kuin espanjaa.

Kaupungissa on sekä pientaloja että kerrostaloja, mutta yhteistä näille on pihojen sulkeminen ulkopuolisita jyrkeillä aidoilla ja autopaikat pihan ulkopuolella tai pihan alla olevassa autotallissa.

Rivitalokortteli Tres Cantosissa.

Viheralueita on paljon, mutta toisaalta myös ostoskatuja pikkukauppoineen ja ihan keskustassa myös monipuolinen ostoskeskus, josta löytyy kaikkea tarvittavaa.

Hinnat ovat myös huomattavasti edullisempia kuin Madridin turistialueilla. Kalat, hedelmät, tomaatit, kurkut, juustot ja chorizot saa muutamalla eurolla, keskioluttölkki maksaa 0,38 € ja litran viinitölkkin saa noin eurolla, mutta valitettavasti Finnairin 23 kg painorajitus matkalaukulle estää kovin suuret tuliais määrät.

Tyypillinen kerrostalo Tres Cantosissa.

Espanjalaiset viettävät paljon aikaa ystävien kanssa ja piha-alueet on suunniteltu myös yhdessäoloon. Valitettavasti harvalle pihalle pääsi edes kurkistamaan tiheiden verkko- ja pensasaitojen välistä, mutta lasten leikkien äänet kuuluivat kävelykaduille ja pihoiden oli yleensä viiksettä. Joissain näytti olevan myös oma uimaallasalue. Mitenkään harvinaista ei myöskään ole portinvartija istumassa kopissaan, mutta tavallisesti portit avautuvat avaimilla tai kaukosäätimillä talleihin ajaville autoilijoille.

Yksi puistoalue ja ostoskeskus marraskuussa 2011.

Millaista on työskentely Espanjassa?

Minulla oli tiedossa, että espanjalaiset eivät yleensä puhu vieraita kieliä, mutta yllätys oli silti se, että IT-firmassa ei osata englantia, eikä etenkään päällikkökunta!

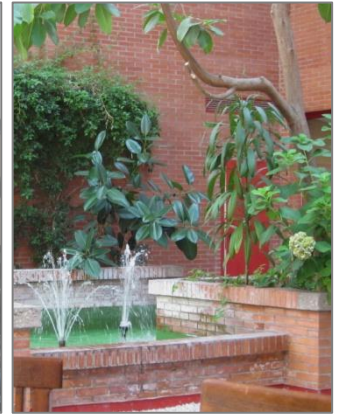
Minulta ei siis edellytetty espanjankielen taitoa, mutta jo ensimmäisen viikon jälkeen totesin, että minun on asennettava firmamme ohjelmistoista espanjankieliset versiot, jotta ylipäänsä pystyn tekemään töitä.

Asiakkaanani on ollut merkittävä paikallinen teleoperaattori ja kaiken aineiston olen saanut myös espanjaksi, joten sen alueen terminologia on kyllä tullut tutuksi. Valitettavasti siitä ei ole ollut mitään hyötyä vaatekaupoissa eikä ruokapaikoissa!

Toimistomme katettu sisäpiha, ruokailupaikka.

Kaikkien kokousten kielenä on espanja, koska niin harva ymmärtää englantia. Jos jokainen puhuisi vuorollaan, ymmärtäisin ehkä jotain, mutta espanjalaiseen tapaan puhutaan yhteen ääneen ja kovalla äänellä! Aluksi luulinkin tämän äänensävyyn perusteella, että päällikkömme oli aina erittäin tyytymätön tai vihainen ja olinkin kovin yllättynyt, kun palaute oli ollut ihan positiivista 😊

Tylsän näköinen rakennus kätkee rehevän sisäpihan monine suihkulähteineen.

Työpäivä alkaa klo 9 ja työt päättyvät maanantai-torstai klo 18:30, mutta perjantaina vastaavasti jo klo 15.

Madridin alueen toimistoissa ei yleensä vietetä varsinaista siestaa, mutta klo 14-15 välillä pidetään noin tunnin mittainen ruokatauko, paikalliseen tapaan aika joustavasti. Osa viettää sen kotona tai harrastusten parissa, osa syö omia eväitä tai käy lähiravintoloissa tai toimiston yhteydessä olevalla kanttiinilla, josta saa lähinnä salaatteja ja muuta pientä purtavaa.

Espanjalaiset ovat yleisesti "iltaihmiisiä" ja ajantajuna on sen mukainen. Jos sovin tapaamisen jonkun kanssa "aamulla", se tarkoittaa klo 12 mennessä. Ja iltapäivän palaverit alkavat ruokatunnin jälkeen eli joskus klo 16 tai 17 tienoilla.

Toimistomme on avokonttori, jossa on välillä kova meteli. Kollegani selittävät toisilleen koko ajan jotain ja elleivät selitä, puhuvat vähintäänkin itsekseen. Eipä tämä minua ole häirinnyt, kun olen tottunut meteliin kotonakin, mutta yksi paikallinen (siis lapseton) kollegani valitti kyllä kärsivänsä tästä!

Madridissa ei ehdi pitkästyä!

Kaksi viikonloppua kolmesta olen viettänyt Espanjassa eli käytännössä Madridin keskustassa, jonne on Tres Cantosista alle 30 min junamatka.

Madrid koostuu aukioista (plaza) ja niiltä lähtevistä kaduista. Ydinkeskustassa ei juurikaan käytetä omia autoja, kävelykatuja on paljon ja ellei jaksa kävellä, voi aina hypätä metroon, jolla pääsee lähes joka paikkaan ja nopeasti. Tätä keinoa olen myös käyttänyt, kun olen eksynyt seuduille, joista en ole enää osannutkaan kävellen takaisin!

Jokaisella aukiolla on omia erityispiirteitään: SOL on varsinainen turistikeskus, mutta myös paikallisten suosima kokoontumispaikka. Tältä aukiolta erkanee useita mielenkiintoisia ostoskatuja. Plaza de Mayor on itsessään nähtävyys, mutta myös keskeinen markkinapaikka esim. joulun aikaan. Plaza de Salamancan seudulta taas löytää ne merkkiliikkeet, joissa minun VISA-korttini luottoraja ei riitä edes yhteen vaatekappaleeseen. Tirso de Molinan ympäristö on paratiisi korujen tekoa harrastaville ja muutenkin edullisista koruista pitäville, jne.

Tyypillinen pikkuravintola Madridin keskustassa.

Korutarvikekauppa, Tirso de Molinan lähellä.

Madrid on myös täynnä taidetta, kaduilla, museoissa, puistoissa... ja taidemuseoita olen kyllä kiertänytkin useampaan kertaan. Tänä aikana täällä on ollut nähtävänä mm. Moskovasta lainassa ollut Picasson upea sinisen kauden teos *"La acróbata de la bola, 1905"* sekä 170 eri tyyppistä taideteosta Eremitaasista.

Pieniä kauppoja ja ravintoloita on vieressä, ihania kaakeliseinäisiä paikkoja, usein täynnä kovaäänisiä paikallisia. Monista näistä löytyy kyllä myös se salin puoli, jossa on katetut pöydät pöytäliinoineen ja jossa saa sitten ihan rauhasa nauttia päivän menun viineineen. Tosin näissä paikoissa palvelu ja menu on yleensä vain espanjaksi, joten on aina kiva yllätys, mitä sieltä oikein tulee.

Liikennesäännöt Espanjassa näyttävät väljemmiltä kuin Suomessa, autoja pysäköidään jopa risteyksiin, hätävilkut päällä ilmeisesti saa pysäköidä mihin tahansa ja punaisia valoja päin saa kävellä ihan vapaasti, tosin ihan omalla vastuulla. Poliiseja, nuoria poninhäntäpoikia ja myös naisia, näkyy paljon joka torilla ja heidän toimenkuvaansa näyttäisi kuuluvan myös turistioppaina toimiminen.

Markku Pirin näyttely Madridissa

Suomen Madridin-instituutissa oli 24.11. taas tiivis tunnelma taiteilija/muotoilija Markku Pirin näyttelykiertueen avajaisissa. Edellisen kerranhan kirjoitin jutun Tarja Bruunin näyttelystä samassa paikassa.

Markku Piri on monipuolinen taiteilija, tunnettu mm. vuoden vuoden 2005 yleisurheilun MM-kisojen visuaalisen ilmeen suunnittelusta, mutta työskennellyt myös Mari-mekolle. Näyttely koostui upeista tekstiileistä, taidelaseista, koruista ja valokuvista.

Instituutin johtaja Martti Pärssinen (oikealla) keskustelemassa Markku Pirin kanssa.

Madridin nurja puoli?

Espanjan korkea työttömyysaste on havaittavissa siinä, että ns. perinteisten kerjäläisten lisäksi kaduilla on nuoria naisia tyrkyttämässä mm. kukkia ja vaatimassa niistä rahaa, lähijunissa kulkee nuoria miehiä jakamassa nenäliinapaketteja ja omaa elämää surkuttelevia paperilappuja. Erilaisten esiintyvien "taiteilijoiden" määrä on kasvanut myös merkittävästi. Joka paikassa soi musiikki, on eläviä patsaita ja näitä sekalaisia esiintyjiä.

Puerta del Sol on selvästi suosituin esiintymispaikka.

Joulu on tulossa myös Madridiin!

Joulumarkkinat käynnistyivät ja jouluvalot sytytettiin marraskuun viimeisenä viikonloppuna. Joulu saa kaikki ihmiset keskustaan näitä ihailemaan ja paikallisten mukaan keskustassa onkin joulun alla yhtä tiivis tunnelma kuin rokkikonsertissa lavan edessä eli vain kyynärpäitä käyttäen pääsee eteenpäin. Toisaalta ei ihan tunnu joululta, kun puissa on vihreät lehdet, mutta tunnelmahan se on pääasia! Ja 58 joulukortin maalaus hotellihuoneessa oli ihan mukavaa!

Jouluvaloja, tosin valoisaan aikaan klo 18 tienoilla.

Takasivu – Baksidan

Tämä syksy on ollut viimeaikaisia paljon lämpimämpi ja sateisempi. Onko sitten syynä isompi ilmastomuutos tai normaalin säävaihtelun tasaantuminen? Siihen on Matti Meikäläisen aika vaikeaa ottaa kantaa, kun viisaatkin kinastelevat. Varmaa on kuitenkin, että jokaisen meistä pitäisi kiinnittää huomiota siihen, miten me luonnonvaroja kulutetaan.

Osoitan vuoden lopuksi suuren kiitoksen kaikille kyläyhdistyksen toimintaan osallistuneille ja varsinkin niille, jotka ovat antaneet omasta vapaa-ajastaan useita päiviä yhteisen hyvän vuoksi!

Den här hösten har varit mycket varmare och fuktigare än de senaste höstarna. Är det frågan om en utjämning av normal väderlek eller en större klimatförändring? Det vet inte gemene man, då inte ens forskarna kan komma överens om hur det är. Det är säkert att vi måste fästa mera uppmärksamhet på hur vi använder naturtillgångarna.

Vid årets slut ett stort tack till alla som har deltagit i byföreningens verksamhet. Speciellt gäller det här dem som har offrat många dagar av den egna fritiden till våra allas gemensamma saker!

Micke, Veklahdessa 15.12.2011

Micke, i Vecklax 15.12.2011

Muistissa kesän mahtavat sienisaaliit - Vi minns sommarens väldiga svampskörd

